

jeskyně. Aniž by dlouho váhali, vklouzli pod řetězem dovnitř. Rozsvítili baterky a plížili se po špičkách k chodbě, jež vedla do nitra hory.

„Jdu napřed,“ špitla Biggi.

„Jsme tu sami. Vlastně nemusíme šeptat,“ odpověděl Luk stejně tiše.

„To je pravda,“ zašeptala Biggi, pak protáhla obličej a nahlas prohlásila: „Tak pojd!“

Luk vytáhl ze své speciální superbrašny foťák a následoval ji.

Kužel světla z jeho baterky dopadl na kresbu na stěně jeskyně. Jednoduchými hnědavými tahy zobrazoval loveckou scénu.

„Takhle malovali jeskynní lidé,“ podotkla Biggi. „Jsou to typické jeskynní malby.“